

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]
 tik af vor regering, og det er jo kun denne regering, jeg kan tale for.

Gulderg (V):

Det var ikke noget svar. Selvfølgelig kan ministeren kun tale for den regering, han selv er medlem af, men jeg spurgte ministeren, om der i hans bemærkning — således som hans udtryk kom, måtte det kunne opfattes sådan — var en kritik af, at den foregående regering ikke havde fremmet denne sag. Det er ikke noget svar at sige, at man naturligvis kun kan behandle sagen på den regerings vegne, man selv er medlem af, det er da klart. Men jeg undrede mig nemlig over det, og jeg synes ikke, der er nogen grund til, hvis der ikke er nogen meningsforskel, at forsøge at opretholde, at der skulle være det. Jeg mener, at den sag burde fremmes, jeg tror, den blev det af den foregående regering, og jeg er tilfreds med, at den nuværende regering også fremmer sagen. Men jeg synes, man må have et svar fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Udenrigsøkonomiministeren påstod, at min vurdering ikke deles af det store flertal i Tyrkiet. Hvor ved udenrigsøkonomiministeren det fra? Jeg er bange for, at det store flertal i Tyrkiet ikke har så forfærdelig stor indflydelse på dette lands politiske ledelse, sådan som forholdene er.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Mig bekendt var der repræsentation for samtlige partier ved den sammenkomst, man havde i associeringsrådet her i København, og de gav udtryk for denne store interesse. Jeg går ud fra, at det er den afspejling, jeg kan modtage af den politiske holdning i Tyrkiet.

Til hr. Guldberg vil jeg sige, at der ikke lå nogen kritik af den foregående regerings holdning i min udtalelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale om oprettelsen af en finansiel støttefond inden for Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling.

(Andre selvstændige forslag nr. II. Fremsat 13/5 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Lasse Budtz (S):

Baggrunden for forslaget om ratifikation af OECD-aftalen om oprettelse af en finansiel støttefond er som fremhævet i bemærkningerne, at man skal kunne få en chance for at mindske det økonomiske pres, som forhøjede oliepriser påfører de olieimporterende lande.

Danmark undertegnede aftalen i april i år ud fra den opfattelse, at det kan være praktisk at have nye lånemuligheder, hvis vi pludselig havner i nye alvorlige betalingsvanskeligheder. Hvert land skal i givet fald være med til at bære byrderne ved lån gennem fonden til lande i nød, altså være med til at rejse penge. Men under særlig vanskelige forhold kan et land låne dobbelt så meget eller endog mere, end det er forpligtet til selv at stille til rådighed for fonden, hvis et andet land kommer i nød. Der er altså indbygget en ret væsentlig fleksibilitet. Fondens har ingen egenkapital, hvilket skulle fremgå af det, jeg har sagt, men landene skal i fællesskab rejse penge, hvis behovet opstår et eller andet sted i OECD-området.

Jeg synes nok, at det er væsentligt og tilfredsstillende, at aftalen som oprindeligt foreslået ikke blev begrænset til den såkaldte 10-landegruppe af rige industrilande, men nu omfatter samtlige 24 OECD-lande.

I forbindelse med undertegnelsen passerede aftalen både udenrigsnævnet og markedsudvalget, og jeg kan derfor på mit